

LỜI VĨNH BIỆT
ÔNG CHỦ BÁ ANH

BÀ KHÚC MINH THO
HỘI GIA ĐÌNH TÙ NHÂN
CHÍNH TRỊ VIỆT NAM
nói trong tang lễ.

Thưa Anh Bá kính mến,

Tôi thay mặt anh chị em trong Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam xin được chia sẻ nỗi đau lớn lao của gia đình anh, và xin được nói lên lời tri ân anh, lời vĩnh biệt anh của chúng tôi.

Aính xin hương linh anh chứng giám : đây là những lời chân thành của chúng tôi. Anh đã sốt sắng đến với Hội chúng tôi ngay khi Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam được chính thức hoạt động sau bảy, tám năm trời chúng tôi làm việc và xây dựng Hội trong âm thầm và yên lặng. Trong suốt quãng thời gian thăng trầm, gian nan của Chương Trình Vận Động Trả Tự Do cho các anh em bị Cộng sản đẩy ải trong lao ngục ở quê nhà, anh đã viết rất nhiều bài báo giá trị, đầy tâm huyết, với những tài liệu chính xác, những luận cứ sắc bén, kêu gọi và thúc đẩy chính quyền Hoa Kỳ phải đối xử nhân đạo với các anh em tù nhân chính trị ta ở quê nhà, và trình bày với Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại nỗi thống khổ, cơ cực của đồng bào ta sống dưới ách Cộng sản. Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam, chúng tôi và không biết bao nhiêu anh em cụt tù nhân nạn nhân Cộng sản, mang ơn anh và xin tri ân anh.

Sáng sớm ngày Thứ Ba Quốc Anh gọi tôi và báo tin anh đã từ trần trong đêm, tôi bàng hoàng, sững sốt. Không phải chỉ mình tôi, tất cả những anh chị em trong Hội, những vị thân hữu của anh và tôi, khi được tôi báo tin anh Chủ Bá Anh đã mất, đều bàng hoàng, sững sốt như tôi.

Thưa Anh Bá,

Anh đã vĩnh viễn ra đi. Đây không chỉ là một mất mát riêng của gia đình anh mà là một mất mát chung cho cả cộng đồng Người Việt Hải ngoại.

KAISER

Mới cách đây ít ngày tôi ~~đã~~ được gặp anh ở Falls Church, anh vui vẻ cho tôi biết anh mới tìm được trong tủ hồ sơ CBA News một tấm hình chụp tôi trong một buổi công tác của Hội Gia Đình Từ Nhân Chính Trị mà anh nói là đẹp và có nhiều ý nghĩa. Anh hẹn sẽ viết một bài báo mới về Hội và gửi tặng tôi tấm hình kỷ niệm. Tôi cảm ơn anh và nói vui với anh là xin anh cho tôi tấm hình đó để khi tôi chết các con tôi có hình tôi mà thờ. Lời nói, tiếng cười của anh còn văng vẳng bên tai tôi. Vậy mà hôm nay anh đã nằm yên nghỉ và tôi theo những người thân trong gia đình anh, theo các vị thân hữu của anh, đến tiễn đưa anh lần cuối.

Một lần nữa tôi xin được nói lên lời phân ưu chân thành với quý quyến, lời tri ân của chúng tôi. Lòng nhiệt thành và sự hy sinh của anh cho chúng tôi thấy trong cảnh lưu vong nơi xứ lạ, quê người anh đã đóng góp thật nhiều tâm huyết và công sức trong việc xây dựng Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại, anh tự trao cho anh trách nhiệm cung cấp cho người Việt Hải Ngoại những tin tức xác thực về những sự việc xảy ra trên khắp thế giới. Và anh đã tận tâm, tận lực thực hiện thiên chức của anh đến hơi thở cuối cùng.

Nguyện cầu hương linh Anh yên vui nơi miền vĩnh cửu.

Xin vĩnh biệt Anh.

KHÚC NINH THO

Ngày 14 tháng 3 năm 1996

Chữ Bá Anh, chị Vi Khuê và toàn gia đình Chữ Bá Anh thân mến:-

Gia đình chúng em được may mắn quen biết với anh chị đã gần một năm nay rồi. Lúc nào em điện thoại đến, anh sẵn sàng trả lời, góp ý. Anh mời hai vợ chồng chúng em đến dự lễ ngày sinh nhật vừa rồi. Em thấy có một mình em là người da trắng được đến, đã làm cho hai vợ chồng chúng em rất cảm động.

Chiều nay chúng em lại đến gặp Anh và chị Vi Khuê thương mến một lần nữa. Bao nhiêu vấn đề chúng em còn muốn tìm hiểu, muốn nhờ Chữ Bá Anh góp ý, nhờ Chữ Bá Anh trả lời. Nhưng, quá tiếc là lần cuối gặp nhau trước đây một tuần là lần cuối anh có thể trả lời được vì thế cho nên bài thơ chị Vi Khuê gửi sang trước giờ qua đời của anh có mấy tiếng đồng hồ đã là kỷ niệm những giờ cuối của anh và cũng phải được bảo quản suốt đời.

Nếu không có sự giúp đỡ của anh thì vấn đề các biệt kích Việt Nam bị bỏ rơi thì chưa chắc có nhiều người biết đến. Anh hy sinh bao nhiêu thì giờ tìm hiểu, viết ra, làm cho cả thế giới biết đến họ. Tin an thay mặt toàn bộ những người bị bỏ rơi -- cảm ơn anh.

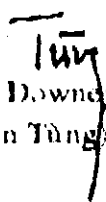
Lúc nào gặp nhau Chữ Bá Anh thường hỏi, "Ông Tùng ơi. Có gì tôi có thể giúp cho ông được không?" Bao nhiêu lần em cũng muốn hỏi Chữ Bá Anh, "Chữ Bá Anh à. Có gì em có thể giúp cho ông được không?" Nay đã qua nước rồi vì nếu dám hỏi những em cũng hiểu rằng Chữ Bá Anh không có cách nào trả lời được.

Chữ Bá Anh quý mến.

Cảm ơn Chữ Bá Anh đã cho hai vợ chồng chúng em được gặp anh, đã được làm quen biết với anh, đã được sự giúp đỡ của anh, sự hướng dẫn của anh, tình bạn của anh.

Cảm ơn Chữ Bá Anh. Em không thể nói gì hơn được. Chắc em sẽ gặp anh một ngày nào trong tương lai.

Kính thư,

Sedgwick Downey Tourison, Jr.
(tức Lê Văn Tùng)

Mrs Ba' Kien' Nien,

Tôi xin thay mặt anh chị em tiếp
lời GDTNCT VN được nói lên lời từ ái
và như lời cuối Mrs và xin chúc chia
xẻ với đôi mắt mắt lớn lao của
gia đình anh.

Tôi rất mừng lòng, tôi muốn nói
lên lời nói chân thành tâm đầy lòng và
cả thân tâm của chúng tôi -

Tôi còn nhớ ^{là người} Mrs đã đến với chúng tôi trước
tiên khi ^{GDTNCTVN} mới chào thế hoạt
động sau 8 năm trở hoạt động trong
âm thầm. ~~Mrs đã viết lên sự nhậy~~
~~báo báo để nói lên sự~~

Trong sự thử gian thẳng thắn, gian
nan của chúng tôi vào đây là
tự do cho ~~TNCT~~ ^{TNCT}, Mrs đã viết lên
những bài báo để cho lòng đồng ^{VN}
hết với chúng tôi, như một trong
cánh tay dài của anh em tại quê nhà -
chúng tôi luôn ghi nhớ -

~~Mrs đã viết lên và đi để là~~
lặng, sự ngay thẳng của anh
sự từ ái báo tin anh đã mất!
Tôi đã sống sót và bây giờ, tôi
lên sự lạc tin cho anh chị em
hết, tất cả đến ^{giống như nhau} như
và sống sót "như nhau".

Mẹ đã phải rời ra đi khắp nơi
 chơi mai mai cho gia đình cần,
 một em ^{cho} ~~cho~~ lớn: GDTT, cho ^{ca} ~~ca~~ ^{lớn}
 đây.

CBA news, đã mai anh từ hôm
 này từ ngày này đến có người
~~có thể là này đi hay thì anh~~
~~trong phần thông tin và báo chí.~~

Các đây cũng 2 tháng, tôi
 đã gặp anh tại ~~Kaiser~~ Trung
 tâm của Kaiser ở Falls Church,
 anh đã nói với tôi là anh có
 tâm huyết ~~cho~~ ~~tôi~~ rất ~~đẹp~~ ~~đi~~
 hôm nay có dịp anh sẽ đi
 lại báo với tôi về tôi, tôi còn
 cảm ơn và đưa với anh là
 tôi muốn anh cho tôi tâm huyết để
 đi tôi chết đi các con tôi có
 hạnh phúc mà thôi - Đây mà ngay
 hôm nay anh đã ^{nam} yên ^{niên} ~~đi~~
 đi ~~tôi~~ ~~cho~~ với với anh thì Vĩnh Biệt!

Mẹ Bà, ~~Kính~~

Mẹ đã phải rời ra đi để lại
 cho chúng tôi một niềm đau khổ
 sâu xa. ~~Wang~~ ~~Kiến~~ ~~Fam~~ ~~Long~~ ~~Nhiều~~
 chúng tôi sẽ hy sinh ~~cho~~ anh cho
 chúng tôi hãy trung tâm ~~hết~~
 với với là quê người, anh
 đã đứng góp ~~thời~~ ~~nhiều~~ ~~hôm~~ ~~quyết~~

(3)

và công việc trong nhà thật thấp
lưu lại khắp nơi để công việc của
mọi người trong công đồng và ở hai
ngôi ~~bà~~ ~~so~~ biết ~~đến~~ ~~đến~~ đã ~~hàng~~
thời gian ngắn của anh đến với
theo anh của anh đến anh!

→ Xin anh hãy yên nghỉ -- Xin anh đừng
ngại các hình thức anh được sống
yên mi với miền Vĩnh cửu -
Vĩnh Biệt anh, ~~anh~~ Bà.

Kính Mừng Theo

niên tu hảo lá

358-
5154

Lê Văn Dung Bà Nguyễn Thị Hằng

LỜI MỞ ĐẦU BUỔI LỄ TRUY DIỆU ÔNG NGUYỄN HẬU

CỦ HÀNH LÚC 10 GIỜ NGÀY 20-8-1995

5/12/95

~~Tại nhà thờ các Hạng tử đạo~~
~~Chùa Hoàn Kiếm~~

~~Kính thưa quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo~~

Kính thưa quý vị quan khách

Thưa tang quyến

~~Thưa quý chiến hữu tù nhân chính trị~~

Ông Nguyễn Hậu - Chủ tịch Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị Việt nam đã qua đời vào lúc 7 giờ 25 chiều ngày 14 tháng 8 năm 1995, nhằm ngày 10 tháng bảy năm Ất Hợi.

Trước khi đưa tiễn ông đến nơi an nghỉ cuối cùng, Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị xin được tổ chức lễ truy điệu để bày tỏ với hương linh ông niềm thương tiếc và hợp ý cầu nguyện cho ông được siêu thoát.

Sự hiện diện đông đảo của quý vị và tập thể cựu tù nhân chính trị hôm nay là một hiếu lộ yêu thương đối với một người đã từng đem hết tâm sức của mình đóng góp vào công ích của Cộng đồng tự nạn Việt nam và đặc biệt là của Tù nhân Chính trị. Đây cũng là niềm an ủi lớn lao cho gia đình người quá cố.

Thay lời tang gia và Ban Chấp hành Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị Việt nam, chúng tôi xin chân thành cảm tạ.

Kính thưa quý vị, thưa quý bạn,

Ông Nguyễn Hậu sinh năm 1930 tại xã Yên Việt, huyện Gia Lương, tỉnh Bắc Ninh - Bắc Việt. Lớn lên trong hoàn cảnh đất nước bị trị, ông sớm nhận thức thấy được ý nghĩa của Tự do, Độc lập nên đã âm thầm tham gia vào các đoàn thể quốc gia đấu tranh chống thực dân và cộng sản.

Di cư vào Nam năm 1954 sau Hiệp định Genève chia cắt đất nước, với chỉ hướng bảo vệ Tổ quốc, ông đã chọn đời quân ngũ. Năm 1961, ông nhập học Liên trường Võ khoa Thủ Đức - Khoa Đồng Tiến, và tốt nghiệp sĩ quan phục vụ ngành Quân cụ / QLVNCH. Tuy ít có dịp xông pha ngoài chiến địa nhưng chính khí của người quân nhân không ngừng nung đúc tâm hồn ông và tuy gặp những bước thăng trầm xuôi ngược trên các đô thị miền Nam, ông vẫn nhận gia đình Quân đội là ngôi nhà lý tưởng của mình.

Rồi khi vận nước điêu linh, sau ngày 30-4-1975. Cộng sản xâm chiếm miền Nam - Ông cũng bị giặc thù tập trung vào trại giam như hàng trăm ngàn đồng đội khác. Ông phải lao động vất vả, chịu đói rét, chịu tủ nhục, sức khỏe suy yếu trầm trọng đến nỗi lâm bệnh nặng. Nhưng trong cái rủi có cái may. Nhờ những cơn bệnh đó mà cộng sản đã thả ông ra khỏi trại năm 1979. Trở về nhà được chạy chữa thuốc thang và khi sức khỏe đã phục hồi chút ít ông liền nghĩ ngay đến việc phải đi tìm tự do bằng mọi giá.

Chị di tản sang Hoa Kỳ vào năm 1975
~~Ông cùng gia đình vượt biển đến đảo Bidong và sau một năm lưu trú tại~~
trại tỵ nạn này, ông được định cư tại Hoa kỳ vào khoảng đầu năm 1981. Chính
trong thời gian ở tại đảo, qua những đêm không ngủ, ông cùng các bạn tâm
nguyên quyết không để cuộc sống buông xuôi mà phải làm "một cái gì" cho đất
nước.

Vì vậy, khi vừa đặt chân đến nước Hoa kỳ, ông nghĩ ngay đến công tác hội
đoàn, và vào tháng tám năm 1981, ông đã cùng các bạn cũ trong ngành đứng ra
thành lập Hội Ái hữu Quân cụ / QLVNCH. *Chị đã chu toàn cho chúng cho ăn*
trai và

Sau ba năm làm Hội trưởng hội này, ông cảm nhận một sứ mạng quan
trọng hơn đã thường xuyên thúc ông từ lúc còn ở trong các trại tù cộng sản.
Đó là niềm ray rứt hướng về các đồng đội hiện còn đang bị giam giữ trong gần
183 trại cải tạo khổ sai rải rác từ Hoàng Liên Sơn đến Cà Mau. Ông quyết tâm
đấu tranh cho hàng ngàn tù nhân chính trị Việt nam.

Từ manh nha đến thực hiện, ròng rã gần hai năm trời vận động, liên lạc,
kết hợp, ông đã cùng các bạn tù chính thức ra mắt một tổ chức lấy tên là
"Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị Việt Nam". Ông được bầu làm chủ tịch trong kỳ
đại hội đầu tiên khai diễn vào ngày 8-6-1986 tại trung tâm Công giáo hiện nay.

Khi vừa đảm nhiệm chức vụ, ông đã hướng dẫn một phái đoàn đến thủ đô
Hoa Thịnh Đốn tham dự Đại hội Cộng đồng Tỵ nạn Đông Dương. Tại hội nghị
này, ông đã lên tiếng mạnh mẽ trong một tuyên cáo, lên án tội ác của cộng sản
Việt nam, yêu cầu chính phủ cũng như quốc hội Hoa kỳ nhân danh chính nghĩa
bảo vệ nhân quyền, huộc Hà nội phải trả tự do cho tất cả cựu tù nhân chính trị.
Ngày 4-7-1986, phái đoàn của ông đã được phúc đáp của văn phòng tổng thống
Hoa kỳ với nội dung đầy khích lệ. Từ đó mở màn cho những nỗ lực ngoại giao
con thoi giữa Hoa kỳ và cộng sản Việt nam để cuối cùng ngày 30-7-1989, Hà nội
phải ký kết bản thoả ước tỵ nạn trả tự do một số lớn tù nhân chính trị kèm theo
các điều khoản tái định cư gia đình họ tại Hoa kỳ.

Thành công này đã thúc đẩy ông gánh vác một trách vụ nặng nề trong
tương lai sau đó là phải bảo trợ và tiếp đón từng đợt H.O. và chính vì trách vụ
này mà ông phải đặt nặng mục tiêu công tác xã hội hơn là công tác đấu tranh
chính trị lúc bấy giờ. Ông đã không ngần ngại tách rời khỏi Hội Cựu Tù nhân
Chính trị và vào đầu năm 1990 thành lập một hội mới là "Hội Tương Trợ Tù
Nhân Chính Trị Việt Nam", lấy khẩu hiệu là "Người đi trước lo cho người đến
sau, người đến sau không quên người ở lại" làm phương châm hành động.

Ông đã điều hành hội này trong hoàn cảnh khó khăn và thiếu thốn mọi
phương tiện. Để minh chứng điều này, chúng tôi xin phép tuyên đọc hai bức điện
thư tiêu biểu trong số những thư từ phân ưu mà chúng tôi đã nhận được.

Điện thư thứ nhất của bà Khúc Minh Thơ, chủ tịch Hội Gia đình Tù nhân
Chính trị Việt nam. Thư viết như sau :

"Hoa Thịnh Đốn ngày 18 tháng 8 năm 1995

Xem
thay
vui -> * *Thư của chú* - 3 -
Chú Hậu

~~Anh Hậu~~ kính mến,

Đã hơn mười năm nay chúng tôi được biết *chú* ~~anh~~, anh đã đến cùng chúng tôi với tấm lòng tràn đầy tình yêu thương đất nước, tình đồng đội, tình bạn tù. Trái tim nhiệt thành của anh làm chúng tôi cảm phục và là một tấm gương sáng cho chúng tôi noi theo.

*Xu
bạn
Việt
áo
chú*

Trong suốt thời gian thăng trầm, gian nan của chương trình vận động trả tự do cùng định cư cho tù nhân chính trị Việt nam, anh luôn luôn sát cánh và ủng hộ Hội Gia đình Tù nhân Chính trị Việt nam. Anh đã từng chia sẻ với chúng tôi biết bao khó khăn, cay đắng, thất bại. Nhưng anh luôn can đảm đương đầu với thử thách khó khăn để đạt mục tiêu anh đề ra là " Người đi trước giúp kẻ đến sau ". Kết quả anh đạt được mà ai cũng thấy, cũng hiết là sự trưởng thành của Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị Việt nam. Lòng kiên trì và sự hi sinh của anh cho chúng tôi thấy trong cảnh lưu vong nơi xứ lạ quê người, anh đã đóng góp thật nhiều tâm huyết và công sức trong việc giúp đỡ anh em đồng đội của anh, anh em bạn tù và cho cả Cộng đồng Việt nam nữa. Anh đã hi sinh cho chúng tôi đến cả hơi thở cuối của cuộc đời anh.

Anh Hậu kính mến,

Anh đã vĩnh viễn ra đi để lại cho chúng tôi một niềm thương tiếc sâu xa. Chúng tôi càng tiếc hơn khi anh không được nhìn thấy người tù nhân chính trị Việt nam cuối cùng đặt chân đến bến bờ tự do. Những anh em tù sắp đến sẽ không còn được hưởng sự giúp đỡ quý báu của anh.

Không thể đến được tận nơi để tiễn biệt anh lần cuối, chúng tôi xin gửi lời thương tiếc và lời nguyện cầu anh hồn của anh yên vui nơi vĩnh cửu. Xin anh hãy yên nghỉ. Xin anh vui với niềm tự hào là anh đã hoàn thành được tâm nguyện của anh.

Vĩnh biệt anh, anh Hậu !

Ký tên : Khúc Minh Thơ "

Thư thứ hai là một điện văn phân ưu và ngưỡng mộ của một nhân vật mà chúng ta chưa thể quên. Đó là ông Robert Funseth, nguyên phụ tá ngoại trưởng Hoa kỳ, và là người đã thương thuyết để đạt thoả hiệp năm 1989 trả tự do cho các tù nhân chính trị và cho phép họ cùng gia đình định cư tại Hoa kỳ.

Bức điện văn được dịch qua tiếng Việt, nguyên văn như sau:

"Anh Nguyễn Hậu thân mến,

Tôi vô cùng xúc động và đau buồn khi được biết một người bạn thân thiết và quý mến của tôi là anh vừa qua đời. Tôi còn nhớ cách đây năm năm khi tôi vừa từ Hà nội trở về và lên tiếng kêu gọi cộng đồng người Mỹ gốc Việt mở rộng vòng tay đón tiếp các đồng hương của họ được phép đến xứ sở mới lạ này để xây dựng lại cuộc sống, thì anh là người đáp ứng đầu tiên. Và tôi còn nhớ như chỉ mới ngày hôm qua, hình ảnh cuộc đón tiếp rất niềm nở mà anh đã dành cho tôi khi tôi đến thăm viếng trụ sở mới của hội, bên cạnh ngôi nhà sơn chưa kịp khô

dành cho hai gia đình cựu tù nhân được anh bảo trợ giúp đỡ trong việc định cư. Với tấm lòng tận tụy, anh đã tiếp nối truyền thống cao cả, tiên phong khiến cho Hoa kỳ trở thành nước dẫn đầu thế giới tự do, nước dẫn đầu chống lại áp bức. Anh là một người tiên phong rất đáng kính phục. Tôi rất hân hạnh được quen biết anh và làm bạn với anh. Tôi xin thành kính chia buồn với gia đình anh, và xin vĩnh biệt anh với tấm lòng ngưỡng mộ sâu xa dành cho một người cao cả.

Ký tên : Robert Funseth "

Kính thưa quý vị,

Thưa quý hạn,

Chúng tôi không thể nói đầy đủ những chi tiết vận động của ông Nguyễn Hậu tại quốc hội cũng như nhiều chính khách Hoa kỳ trong mục đích đã đề ra đối với anh em tù nhân chính trị.

Chúng tôi cũng không thể trình bày hết những bằng khen, hăng ngưỡng mộ mà từ thượng viện tiểu bang California đến quốc hội liên bang, các nghị sĩ, dân biểu, các hội đoàn đã khen tặng ông.

Nhưng quả là thiếu sót nếu không được nhắc đến những đức tính chịu thương chịu khó, chịu đựng cả búa rìu dư luận mà ông đã thể hiện trong suốt những năm dài gánh vác trách vụ :

- Hình ảnh một ông già khòm lưng trên bàn đánh máy chữ để đánh máy một văn thư, cúi mặt từng vụn rác và lau chùi cả phòng vệ sinh của nơi làm việc, lúi thủi rời văn phòng khi hoàng hôn buông xuống, khi thành phố đã lên đèn, trong buốt lạnh của mùa đông và lên xe về nhà với một tâm tư nặng trĩu vì công vụ. Tác phong làm việc của một ông chủ tịch hội đoàn như thế đó !

- Sự khen chê của người đời không bao giờ làm ông nao núng. Ông vẫn thường tâm sự với bạn bè thân cận rằng : " Tài của tôi tuy hèn, nhưng lòng tôi rất thành. Làm được việc gì ích lợi cho anh em, tôi cố sức làm, Đã làm thì không sao tránh khỏi đụng chạm. Nếu muốn không liên lụy vì những xầm xì hươu mọc, những hôi nhọ vu vơ thì tôi vẫn có đủ điều kiện nằm nhà hưởng nhàn bên cạnh vợ con. Nhưng hai chữ Danh dự và Trách nhiệm của QLVNCH không cho phép tôi làm như vậy". Ông chủ tịch Nguyễn Hậu đã diễn tả tấm lòng của mình thật đơn sơ nhưng không kém phần trong sáng như thế đó !

Sự kiên trì và bền bỉ của ông vì công ích không những chỉ nhắm vào thế hệ đương thời mà còn ngay cả con em của gia đình cựu tù nhân chính trị. Đó là một tổ chức " Câu lạc bộ Thanh niên Bách Việt " đã được ông đỡ đầu và khuyến khích thành lập để tiếp nối sứ mạng đang dở của cha anh.

Lòng nhân ái và cảm thông của ông không những chỉ đối với người sống mà cho cả người chết. Trong lần Tân xuân Hội ngộ 1995, ông đã công khai đưa ra sáng kiến tổ chức một quỹ hậu sự dành cho anh em H.O. Có lẽ chúng ta chưa quên được những lời phát biểu nghẹn ngào vì quá xúc động khi ông kể lại một số hoàn cảnh bi thương của người H.O. khi nằm xuống. Chính vì những ngăn lệ của

ông trong kỳ dự đại hội lần đầu để hàn quý hậu sự đã đẩy đưa Hội Tương trợ Hậu sự ra đời hiện nay để giúp tang quyến người H.O. có được số tiền tối thiểu chi phí việc ma chay, khỏi phải bối rối kêu xin, vừa tủi thân vừa phiền muộn.

Ông còn có một tâm nguyện mà ít ai nghĩ đến. Ông đã bộc lộ rằng : " Ngày nào mà chế độ cộng sản Việt nam không còn nữa, tôi sẽ trở về quê hương với một ước vọng duy nhất là kêu gọi một số bạn hữu cộng tác để mua một vài mẫu đất, xây dựng một nghĩa trang nhỏ bé rồi chia nhau đi tìm kiếm, tập trung những hài cốt các bạn tù đã bỏ thân trong các trại cải tạo trên núi rừng Bắc Việt hay tại miền Nam mà nay đã thành những nấm mồ vô chủ. Chính họ là những anh hùng không tên tuổi mà chúng ta phải tôn trọng ghi ơn ". Tâm nguyện này ông đã ấp ủ ngay cả lúc đã nằm trên giường bệnh và thân xác ông phải chống chọi với những nhức nhối quặn đau.

Nhưng than ôi! Con người có số mạng.

Bây giờ, gia đình ^{chủ} ông còn đó, bạn bè thân hữu ông còn đây, ước nguyện chưa thành mà ông đã vội hóa ra người thiên cổ.

Trước mặt chúng ta, vóc dáng của ông chưa được dựng đầy trong bức di ảnh, thân xác của ông chỉ là mảnh hình hài nằm bất động trong cỗ quan tài sắp đây kín. Nhưng chắc chắn ^{chủ} ông đang bay bổng trên cao, trên vùng ánh sáng bất diệt và từ nơi đó, ông được nhìn thấy rõ ràng ai là bạn, ai là thù? ^{chủ} biết một cách chính xác đâu là chân tình, đâu là giả dối của cuộc đời ô trọc này.

Nhưng tại vùng ánh sáng bên kia thì làm gì mà có oán hờn, đổ kỵ, làm gì mà có ghen ghét, hận thù. Ông sẽ quên hết, quên tất cả những đắng cay, chua xót của những năm tháng dài ông đã chịu đựng trong kiếp làm người. Hơn nữa, lúc sinh thời ông đã thấu hiểu rằng " Chính lúc thứ tha là khi được tha thứ, chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời ". ^{chủ}

Phần chúng ta những người còn sống đang quy tụ trước linh cửu của ông thì không bao giờ quên câu " Nghĩa tử là nghĩa tận ".

Với tâm tình đó, xin được trôi lên khúc nhạc chiêu hồn và kính mời quý vị đứng dậy dành một phút giây im lặng tưởng niệm và nguyện cầu cho người quá cố.

Vins ~~Biết~~ ^{chủ} , ^{chủ} Hạng

Garden Grove, ngày 24. 9. 1995

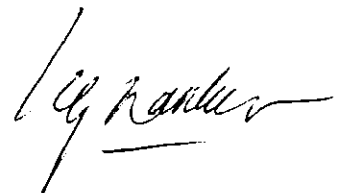
Kính chị,

Mãi hôm nay mới có cuộn video về đầu
ma anh Hậu đề' gửi chị xem - Trong đó có đọc
lại điều vắn của chị và thư chia buồn của
Ông Robert Funseth - Chị cắt đề' làm kỷ niệm -
Kèm theo có thiệp Cảm Tạ của chị Hậu
nhờ' gửi qua chị - Và bài của Hội Tuổi trẻ
Tù nhân Chính trị đọc trong lễ truy điệu anh
Hậu đề' chị liệt và làm tài liệu nêu cần -

Nay chắc chị đã khỏe hẳn rồi -

Xin thân chúc chị vạn sự an lành,
sức khỏe dồi dào đề' lo nghĩ việc ít lợi cho
nhiều lành việc mà chị đang theo dõi mà
chúng tôi rất cảm phục -

Thân mến,

Hạnh Nhân

THƯƠNG TIẾC

Vô cùng xúc động khi hay tin:

Ông CHỦ BÁ ANH **Pháp danh Thiện Minh**

Đã từ trần ngày 12 tháng 3 năm 1996

(nhằm ngày 23 tháng giêng năm Bính Tý)

tại thành phố Burke, tiểu bang Virginia, hưởng thọ 63 tuổi.

Trong niềm thương tiếc sâu xa, chúng tôi xin chân thành phân ưu cùng

Ông Bà CHỦ NGỌC LIỄN, Bà Quả Phụ CHỦ BÁ ANH,
Ông Bà TRƯỞNG ĐẮC CHÍNH, Ông Bà CHỦ QUỐC ANH
và toàn thể tang quyến.

Câu chúc hương linh người quá cố sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

- Liên Hội Việt Nam Vùng Hoa Thịnh Đốn
- Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam

Ô.Bà LÊ VĂN BA
Ô.Bà LÊ VĂN BÌNH
Ô.Bà VŨ VĂN NHO
Ô.Bà HUỲNH ĐĂNG GIAI
Ô.Bà TRẦN NHẬT PHƯƠNG
Ô.Bà SHEP & HIỆP LOWMAN
Ô.Bà LÊ QUANG CHƠN -
HOÀNG MỸ HIỀN
Cô TRỊNH NGỌC DUNG
Cô TRẦN THỊ KIM DUNG
Ông NGUYỄN VĂN THÀNH
Bà TRẦN THỊ PHƯƠNG
Bà HỒ KIM NGÂN
Bà KHÚC MINH THƠ

THE FOLLOWING FILE(S) ERASED

FILE	FILE TYPE	OPTION	TEL NO.	PAGE	RESULT
026	TRANSMISSION		95327453	02	OK

ERRORS

1) HANG UP OR LINE FAIL 2) BUSY 3) NO ANSWER 4) NO FACSIMILE CONNECTION

NHÀ BÁO CHỦ BÁ ANH VĨNH BIỆT!

Nhà báo Chủ Bá Anh, Giám đốc hãng tin CBA News, Chủ bút Diễn Đàn Phụ Nữ, vừa thất lạc tại thành phố Burke, tiểu bang Virginia. Dưới đây là Cáo Phó của gia đình.

CÁO PHÓ

Chúng tôi vô cùng đau đớn trân trọng báo tin cùng quý vị thân bằng quyến thuộc con, chồng, cha, ông, anh, và bác chúng tôi là

CHỦ BÁ ANH

đã tạ thế ngày 12 tháng 3 năm 1996, nhâm ngày 23 tháng 1 năm Bính Tý tại thành phố Burke, tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ, hưởng thọ 63 tuổi.

Linh cữu được quàng tại Demaine Funeral Home, số 5308, đường Backlick Road, Springfield Virginia, 22151. Điện thoại: (703) 549-0074

Giờ viếng thăm: từ 5 giờ đến 9 giờ tối.

-Chiều thứ Tư 13.3.1996

-Chiều thứ Năm 14.3.1996

-Chiều thứ Sáu 15.3.1996

Tang lễ sẽ được cử hành tại Demaine Funeral Home vào lúc 9 giờ sáng thứ Bảy 16.3.1996. Cáo Phó này thay thế thiệp tang.

- Cha mẹ: ông bà Chủ Ngọc Liên
 Vợ: Vi Khuê Trần Trính Thuận
 Con: Chủ Nhất Anh, chồng Phan Đạm Hùng, và các con
 Chủ Nhị Anh, vợ Phạm Mai Thu, và các con
 Chủ Tam Anh, vợ Phạm Mai Ly, và con
 Chủ Tứ Anh, chồng Đinh Trường Hình, và các con
 Em: Chủ Nam Anh, vợ Bành Mộng Loan, các con và các cháu
 Chủ Ngọc Văn Anh, chồng Đỗ Tế, các con và các cháu
 Chủ Ngọc Lan Anh, chồng Đoàn Minh Châu, và các con
 Chủ Ngọc Quỳnh Anh, và các con
 Chủ Vương Anh, vợ Lưu Mặc Lan, các con và các cháu
 Chủ Ngọc Tú Anh, chồng Trương Đắc Chính, và các con
 Chủ Ngọc Hoàng Anh, chồng Nguyễn An Thạch, và các con
 Chủ Ngọc Thiếu Anh
 Chủ Ngọc Mai Anh, chồng Lê Quang Quố, và con
 Chủ Quốc Anh, vợ Nguyễn Thanh Tâm, và các con
 Chủ Ngọc Kiều Anh, chồng Trần Tấn Tâm, và các con
 Chủ Ngọc Trâm Anh, chồng Trần Minh Tân, và con
 Chủ Ngọc Bảo Anh, chồng và các con
 Cháu: Christian Chủ Quân Anh Vũ
 Johanna Chủ Ngọc Quân Dung

Tang gia đồng khắp báo.

- liên hôn vãng HTD?
- hôn Gia Đình TNCTVN

- Ông Bà Lê văn Ba
- Lê văn Bình
- Vũ văn Nhỏ
- Huỳnh Đăng Giai
- Trần Nhật Phụng
- Shep & Hiệp Lowman
- ~~Cô Lê Trâm Ngọc Dung~~
- Lê Quang Chiến -
Hoàng Mỹ Hiền }
- Cô Trâm Ngọc Dung
- Trần Thị Kim Dung
- Bà Trần Thị Phụng
- Hồ Kim Ngân
- Khúc Minh Thảo

Phước & Anh,

Nhờ gửi đến tata liên hôn và hôn
Gia Đình TNCTVN riêng ra như
đang đi chung ^{+ tata} sẽ biết vậy đó.

Tata cảm ơn nhiều -

Con gửi chia buồn cùng bà

- Chị Ngọc Liên

Bà quá phải chị Ba Anh

và tang quyến - - -

Khỏi gửi tên Tí Anh và đến
Anh

NHÀ BÁO CHỦ BÁ ANH VĨNH BIỆT!

Nhà báo Chủ Bá Anh, Giám đốc hãng tin CBA News, Chủ bút Diễn Đàn Phụ Nữ, vừa thất lạc tại thành phố Burke, tiểu bang Virginia. Dưới đây là Cáo Phó của gia đình.

CÁO PHÓ

Chúng tôi vô cùng đau đớn trân trọng báo tin cùng quý vị thân bằng quyến thuộc con, chồng, cha, ông, anh, và bác chúng tôi là

Information

CHỦ BÁ ANH

đã tạ thế ngày 12 tháng 3 năm 1996, nhằm ngày 23 tháng 1 năm Bình Tý tại thành phố Burke, tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ, hưởng thọ 63 tuổi.

Linh cữu được quàng tại Demaine Funeral Home, số 5308, đường Backlick Road, Springfield Virginia, 22151. Điện thoại: (703) 549-0074

Giờ viếng thăm: từ 5 giờ đến 9 giờ tối.

- Chiều thứ Tư 13.3.1996

- Chiều thứ Năm 14.3.1996

- Chiều thứ Sáu 15.3.1996

Tang lễ sẽ được cử hành tại Demaine Funeral Home vào lúc 9 giờ sáng thứ Bảy 16.3.1996. Cáo Phó này thay thế thiệp tang.

- Cha mẹ: Ông bà Chủ Ngọc Liên
 Vợ: Vi Khuê Trần Trính Thuận
 Con: Chủ Nhất Anh, chồng Phan Đạm Hùng, và các con
 Chủ Nhị Anh, vợ Phạm Mai Thu, và các con
 Chủ Tam Anh, vợ Phạm Mai Ly, và con
 Chủ Tứ Anh, chồng Đinh Trường Hinh, và các con
 Em: - Chủ Nam Anh, vợ Bành Mộng Loan, các con và các cháu
 Chủ Ngọc Vân Anh, chồng Đỗ Tế, các con và các cháu
 Chủ Ngọc Lan Anh, chồng Đoàn Minh Châu, và các con
 Chủ Ngọc Quỳnh Anh, và các con
 Chủ Vương Anh, vợ Lưu Mặc Lan, các con và các cháu
 Chủ Ngọc Tú Anh, chồng Trương Đắc Chính, và các con
 Chủ Ngọc Hoàng Anh, chồng Nguyễn An Thạch, và các con
 Chủ Ngọc Thiếu Anh
 Chủ Ngọc Mai Anh, chồng Lê Quang Quố, và con
 - Chủ Quốc Anh, vợ Nguyễn Thanh Tâm, và các con
 Chủ Ngọc Kiều Anh, chồng Trần Tấn Tâm, và các con
 Chủ Ngọc Trâm Anh, chồng Trần Minh Tân, và con
 - Chủ Ngọc Bảo Anh, chồng và các con
 Cháu: Christian Chủ Quân Anh Vũ
 Johanna Chủ Ngọc Quân Dung

Tang gia đồng khắp báo.

Anh,
 Gửi thêm phần
 tang lễ:
 Ông Bà Lê Văn Bình
 và cháu Nho
 - Trần Nhật
 Anh

Faf 532-7453